

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816205798
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8816205798.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: K. K., R.. XX.XX.XXXX, D. I. S. XXXX/XX, XXX XX C. R. T., o zaplatenie sumy 396,00 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a .**
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 396,00 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 396,00 eur od 26.08.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Tunajší súd rozsudkom, č. k. 3Csp/48/2016 - 36 zo dňa 25.10.2017, žalobu žalobcu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca dňa 12.12.2017 odvolanie v zákonnej lehote z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že v predmetnom prípade ide o nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom, preto súd nebol oprávnený prihliadať na premlčanie nároku. Civilný súd je viazaný záverom trestného súdu o vzniku škody a vzhľadom na skutočnosť, že vznik škody je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, je civilný súd povinný vykonať dokazovanie len o výške škody spôsobenej trestným činom a nie o vzniku a existencii škody. Na podporu svojich argumentov poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/187/2017-88 zo dňa 04.10.2017, Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/108/2017-63 zo dňa 12.09.2017, Okresného súdu Galanta č.k.. 17C/277/2016-36 zo dňa 13.04.2017, Okresného súdu Pezinok č.k. 9C/128/2016-53 zo dňa 25.01.2017. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

3. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutej časti potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca v žalobe poukázal na skutočnosť, že podáva v zmysle zmluvy o úvere návrh na vydanie platobného rozkazu. V ďalšom konkretizoval podmienky dohodnuté v zmluve a uviedol, že žalovaný v dôsledku neplnenia si povinností stratil výhodu splátok a dlh sa stal splatným. Žalobca podal na žalovaného trestné oznámenie. Okresný súd Vranov nad Topľou trestným rozkazom uznal žalovaného vinným zo spáchania úverového podvodu a odkázal žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škody na

občianske súdne konanie. K návrhu priložil trestný rozkaz a zmluvu o úvere. Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na formuláciu a skutočnosti uvedené v žalobe nie je jednoznačné, či si žalobca v konaní uplatňuje nárok na náhradu škody alebo sa konanie týka zmluvného záväzku. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nárok uplatnený žalobou posudzoval ako nárok na náhradu škody, ale aj ako nárok na plnenie zo zmluvy a na nárok na náhradu škody aplikoval aj ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. Za stavu, kedy z podaní žalobcu v konaní nie je zrejmá povaha uplatneného nároku, je záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku na náhradu škody (alebo záväzkového vzťahu) predčasný. Za tohto stavu nie je možné konštatovať, že súd prvej inštancie v predmetnom konaní správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Pre posúdenie nároku na náhradu škody je potrebné tvrdiť a preukázať iné okolnosti, než na uplatnenie plnenia zo zmluvy. V tomto štádiu konania však vytvoril jednoznačný záver, aký nárok si žalobca uplatňuje, je predčasný. Bola pritom aj predčasná aplikácia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. Z rozhodnutia prvoinštančného súdu je nejasné, či aplikácia ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. sa vzťahuje aj k nároku na náhradu škody a prečo. Súd prvej inštancie týmto porušil právo strán sporu na spravodlivý proces a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Úlohou súdu prvej inštancie bude primárne skúmať povahu žalobcom uplatneného nároku a v závislosti od charakteru nároku opätovne preskúma dôvodnosť žaloby. V novom rozhodnutí rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

4. Na základe týchto skutočností, súd prvej inštancie pristúpil k posúdeniu veci podľa právneho názoru Krajského súdu v Prešove.

5. Na pojednávaní dňa 22.07.2019 bol na nasledujúce pojednávanie dňa 14.10.2019 písomne predvolaný žalobca s tým, že sa mu uložilo, aby súdu v lehote 15 dní zaslal písomné vyjadrenie, v ktorom bude uvedené, či svoj nárok v tomto súdnom konaní proti žalovanému uplatňuje z titulu náhrady škody, alebo ide o nárok týkajúci sa zmluvného záväzku. V zmysle Uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.10.2018 Krajský súd v Prešove uložil Okresnému súdu vo Vranove nad Topľou povinnosť preskúmať povahu žalobcom uplatneného nároku a dôvodnosť žaloby. Ďalej v tomto písomnom vyjadrení žalobca a zástupca žalobcu uvedú, aké dôkazy žiadajú vykonať na odročenom pojednávaní. Na túto výzvu žalobca nereagoval a súdu zaslal dňa 09.10.2019 ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní.

6. Na pojednávaní dňa 14.10.2019 preto súd opätovne predvolal žalobcu na pojednávanie, ktoré sa má uskutočniť dňa 02.12.2019 s upozornením, že súd žiadal od žalobcu vyjadrenie, v ktorom bude uvedené, či svoj nárok v tomto súdnom konaní proti žalovanému uplatňuje z titulu náhrady škody, alebo ide o nárok týkajúci sa zmluvného záväzku. Uvedené vyjadrenie súd žiadal v zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.10.2018, kde Krajský súd v Prešove uložil Okresnému súdu vo Vranove nad Topľou povinnosť preskúmať povahu žalobcom uplatneného nároku a dôvodnosť žaloby. Preto súd opätovne uložil žalobcovi, aby v lehote 15 dní zaslal uvedené vyjadrenie spolu aj s prípadnými návrhmi na dokazovanie, a to v lehote 15 dní. Žalobca bol zároveň poučený, že ak súdu žiadne písomné vyjadrenie nezašle, nenavrhne žiadne dokazovanie, pojednávania sa nezúčastní, súd rozhodne podľa vykonaného dokazovania s tým, že zároveň súd poučuje žalobcu, že dôkazné bremeno je na žalobcovi. Na túto výzvu žalobca opätovne nereagoval a súdu zaslal dňa 26.11.2019 len ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní.

7. Na pojednávaní dňa 02.12.2019 súd za účelom poskytnutia lehoty žalobcovi na zaslanie písomného vyjadrenia tak, ako je to uvedené v zápisnici o pojednávaní zo dňa 14.10.2019, odročil pojednávanie na deň 20.01.2020 s tým, že písomne bude predvolaný žalobca, ktorému bude doručený opis zápisnice z dnešného pojednávania spolu aj so žiadosťou o vyjadrenie tak, ako to bolo žiadané na pojednávaní dňa 14.10.2019. Žalobca bude upozornený, že zo strany žaloby je potrebné, aby žalobca uviedol skutočnosti, ktoré žiada súd. Na uvedené žalobca opäť nereagoval a súdu zaslal len ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní.

8. Nakoľko žalobca nereagoval na výzvy súdu, nepreukázal súdu a neposkytol jednoznačné stanovisko, či si žalobou uplatňuje nárok na náhradu škody alebo sa konanie týka zmluvného záväzku, súd žalobu žalobcu zamietol.

9. Súd prvej inštancie mal primárne skúmať povahu žalobcom uplatneného nároku a v závislosti od charakteru nároku opätovne preskúmať dôvodnosť žaloby. Súd dokonca na pojednávaní dňa 14.10.2019

žalobcu poučil, že dôkazné bremeno je práve na ňom. Nakoľko žalobca na výzvy súdu nereagoval, nepreukázal dôkazné bremeno. Nepreukázal, či si žalobou uplatňuje nárok na náhradu škody alebo sa konanie týka zmluvného záväzku.

10. Podľa § 132 Civilného sporového poriadku, v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

11. Podľa § 136 Civilného sporového poriadku, ak je to možné, žalobca v žalobe uvedie svoje telefónne číslo, elektronickú adresu, prípadne telefónne číslo a elektronickú adresu svojho právneho zástupcu. Rovnako uvedenie telefónne číslo a elektronickú adresu žalovaného a osôb, ktorých výsluch ako dôkazný prostriedok označil, ak sú mu známe.

12. Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi strany vyplýva z osobitného predpisu (§ 215 ods. 1, 2; § 216 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

13. Z citovaných ustanovení vyplýva, že sú to práve účastníci konania (strany sporu), ktorí majú nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. V sporom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci platí dispozičná zásada a prejednávacia zásada. Účastníci sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a súd rozhodne, ktoré z navrhnutých a predložených dôkazov vykoná. Účastník, ktorý nepredloží dôkazy, ktoré má k dispozícii, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe predložených a vykonaných dôkazov. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

14. Na základe vyššie uvedených skutočností si súd vyžiadala od žalobcu na pojednávaniach dňa 22.07.2019, dňa 14.10.2019, dňa 02.12.2019, aby súdu v lehotách určených na pojednávaniach písomné vyjadrenie, v ktorom bude uvedené, či svoj nárok proti žalovanému v tomto súdnom konaní uplatňuje z titulu náhrady škody alebo ide o nárok týkajúci sa zo zmluvného záväzku v zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.10.2018. Uvedené vyjadrenie uložil súd žalobcovi z tohto dôvodu, aby bola preskúmaná povaha žalobcom uplatneného a dôvodnosť žaloby. Súd skonštatoval, že žalobca dňa vydania rozsudku súdu žiadne písomné vyjadrenie napriek výzve súdu a poučeniu nezaslal.

15. Žalobca svoj uplatnený nárok nijako súdu nepreukázal. Neuviedol to, na čo bol vyzvaný. Neuviedol nič, čím by preukázal svoje tvrdenia uvedené v žalobe, a preto má súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno.

16. Súd na základe vyššie uvedeného bol toho názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení o tom, že medzi účastníkmi konania existuje právny vzťah, z ktorého pre žalovaného vyplýva povinnosť žalobcovi zaplatiť uplatnenú pohľadávku. Samotná zmluva bez ďalšieho dôkazu nepreukazuje tvrdenie žalobcu. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd návrhu ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

17. Na záver súd uvádza, že z hľadiska zásad dokazovania uplatňovaných v súdnom konaní, sporové konanie, kde proti sebe stoja dve strany v postavení žalobcu a žalovaného, je ovládané prejednávacou zásadou. Podstatou tejto zásady spočíva v tom, že procesná povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci samej / t. j. povinnosť tvrdenia /, ako aj procesná povinnosť navrhovať dôkazy na preukázanie týchto tvrdených skutočností (t. j. dôkazná povinnosť) je záležitosťou účastníkov konania. Splnenie dôkaznej povinnosti tým spôsobom, že procesná strana preukáže svoje tvrdenia, vedie k uneseniu dôkazného bremena a teda k priaznivému výsledku sporu. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena, t. j. nepreukázania tvrdených skutočností, je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, t. j. neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre

výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Nesplnenie dôkaznej povinnosti ohľadom vlastných tvrdení v sporovom konaní má za následok procesnú zodpovednosť.

18. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

19. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

21. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, a to tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.